

ПРВОМ ОСНОВНОМ ЈАВНОМ ТУЖИЛАШТВУ У БЕОГРАДУ

ПРВОМ ОСНОВНОМ ЈАВНОМ ТУЖИЛАШТВУ
У БЕОГРАДУ
21.11.1994
Бр. _____

Удружење грађана Церски Покрет Србије, из Београда, Коста Јосиповић 3, које је основано за област остваривања циљева, ради остваривања циљева у свим областима живота грађана Републике Србије, како би се унапредила уставом загарантована права, одговорност свих носилаца власти, стекли бољи услови живота и пословања свих грађана и правних лица, члан 1, став 1, са циљевима удружења наведеним у члану 2, Статута и то:

- 1) очување територијалног интегритета Републике Србије и поштовање универзалних слобода сваког грађанина Србије;
- 2) формирање стабилне државе у којој ће владавина права и поштовање принципа уставности и законитости представљати темеље државне власти и одговорност сваког члана, волонтера или симпатизера Удружења;
- 3) економски опоравак, уз стварање снажне домаће привреде, оснаживање државног и приватног сектора, максималну рационализацију државне управе, као основних услова за укупни развој и сузбијање незапослености, уз рационално коришћење природних богатстава у интересу грађана Србије и унапређење очувања животне средине у складу са највишим интересима свих грађана Републике Србије;
- 4) борба против корупције и криминала на свим нивоима организације власти у Србији, првенствено на свим нивоима законодавне, судске и извршне власти Србије;
- 5) брига, помоћ, сарадња и одржавање добрих веза са држављанима Србије који живе ван граница Републике Србије, јер Србија је тамо где је сваки њен држављанин;
- 6) поштовање зајемчених уставних права сваком држављанину и грађанину у Републици Србији;
- 7) стварање државе социјалне правде у којој ће свако имати једнаке могућности за достизање квалитета живота и личне среће и која ће сваком држављанину Србије обезбедити услове за нормалан живот;
- 8) планско успостављање равномерног регионалног развоја и децентрализација Србије, са посебним нагласком на развој неразвијених подручја и побољшавање животног стандарда у свим срединама, како би се умањила депопулација и миграција становништва из неразвијених средина у иностранство и градове;
- 9) побољшање међународне позиције и угледа Републике Србије у свету, придруживање и развијање међудржавних односа са свим државама у свету, које поштују и уважају Србију и њене држављане;
- 10) војна неутралност Републике Србије или склапање војне сарадње са сваком државом која поштује Републику Србију и њене држављане, уз учествовање у мировним мисијама УН у складу са интересима и постигнутим споразумима, као и рад на модернизацији, кадровској и техничкој опремљености оружаних снага Републике Србије

11) развој и јачање пуне одговорности сваког грађанина као носиоца власти државе уз нулту толеранцију исте.

које заступа, Слободан Пајић из Београда, Заге Маливук 19 п, (у даљем тексту: **оштећени**), на основу члана 281, став 1, Законика о кривичном поступку, подноси

КРИВИЧНУ ПРИЈАВУ

Против:

1. Александра Вучић, лица на функцији Председника Републике Србије, са седиштем у Београду, Андрићев венац 1,
2. Милоша Вучевић, лица на функцији Председника Владе Републике Србије, са седиштем у Београду, Немањина 11,
3. Ане Брнабић, лица на функцији Председника Народне скупштине Србије, са седиштем у Београду, Трг Николе Пашића 13,
4. Владимира Орлић, лица на функцији директора Безбедносно – Информативне агенције, са седиштем у Београду, Краљице Ане бб,
5. Ивице Дачић, лица на функцији министра Министарства унутрашњих послова, са седиштем у Београду, Булевар Михајла Пупина 2,
6. Братислава Гашић, лица на функцији министра Министарства одбране Републике Србије, са седиштем у Београду, Бирчанинова 5
7. Других лица на бившим и садашњим функцијама, дужностима и радним местима у државним органима Републике Србије, као и лица која су у безбедносним органима означена као бивша или садашња лица на челу или чланови организованих криминалних група у Србији

Јер постоје основи сумње да су: У стању урачунљивости, свесни својих дела, свесни да су иста забрањена, злоупотребљавали државне дужности и функције, учествовали у криминалној групи, наносили несагледиве штете за државу Србију, грађане Србије и Уставом утврђени систем власти, желели њихово извршење,

у периоду од 27.07.2012. године, када је Српска напредна странка, преузела власт у Републици Србији, до данашњих дана, на целој територији Републике Србије и државним институцијама у иностранству, првооптужени у сарадњи са осталим пријављеним, радио на стварању организоване криминалне групе, њеном вођењу, заштити, у којој учествује више од двоје људи, у којој је постоје одређене улоге појединаца, у којој се остварује деловање у дужем или неодређеном периоду, у којој постоји коришћење неких облика дисциплине или контроле, која је организована за вршење тежих кривичних дела, у којој се примењује коришћење насиља и других средстава застрашивања, у којој се остварује коришћење трговинских структура или структура сличних пословним, која има своју умешаност у „прање новца“, која остварује појачано вршење утицаја на правосудне органе, управу, медије, привреду и чији је основни циљ и тежња за профитом или моћи, а све у циљу организовања групе или организоване криминалне групе за вршење кривичних дела, при чему је вршено проналажење, анимирање, придобијање и повезивање више лица, на већем простору или

у ширем обиму на бази злочиначког плана за вршење одређених кривичних дела, у чему су значајну улогу имала и имају првооптужени и остала пријављена и непријављена лица

чиме је првооптужени учинио кривично дело Удруживање ради противуставне делатности из члана 319 став 1, Кривичног законика, као и кривично дело Удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346, став 1, Кривичног законика,

чиме су другооптужени и остала лица учинила кривично дело Удруживање ради противуставне делатности из члана 319 став 2, Кривичног законика, као и кривично дело Удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346, став 3, Кривичног законика, или неко друго кривично дело за које се кривично дело предузима по службеној дужности од стране надлежног јавног тужиоца.

Образложење

Постоје основи сумње да је првооптужено лице Александар Вучић, стварањем услова за преузимање власти у Републици Србији, од формирања Владе Републике Србије, 27.07.2012. до 27.04.2014. године, на функцији потпредседника Владе Србије, у периоду од 27.04.2014. до 31.05.2017. године, на функцији Председника Владе Србије, од 31.05.2017. до данас, на функцији Председника Републике Србије, злоупотребом своје функције и овлашћења, интензивно радило на стварању групе или организоване криминалне групе за вршење кривичних дела из члана 305 до 310, члана 313 и члана 314, удруживање ради противуставне делатности, члан 319, став 1, као и на организовању групе која је имала за циљ вршење кривичних дела, удруживање ради вршења кривичних дела, члан 346, став 1, Кривичног законика.

Постоје основи сумње да је под утицајем Александра Вучића, као потпредседника Владе Србије и потпредседника СНС, која је освојила већи број мандата у Народној скупштини и успела да формира Владу Србије, чији председник је постало лице Ивица Дачић, прихваћен је и потписан Бриселски споразум, дана 19.04.2013. године у Бриселу, који је потписао председник Владе Србије, Ивица Дачић и председник Владе Косова, Хашим Тачи, лице које се налазило под међународном потерницом за извршена кривична дела тероризма у Србији, а којим се супротно преамбули Устава Србије, у којој се наводи: „Полазећи од државне традиције српског народа и равноправности свих грађана и етничких заједница у Србији, полазећи и од тога да је Покрајина Косово и Метохија саставни део територије Србије, да има положај суштинске аутономије у оквиру суверене државе Србије и да из таквог положаја Покрајине Косово и Метохија следе уставне обавезе свих државних органа да заступају и штите државне интересе Србије на Косову и Метохији у свим унутрашњим и спољним политичким односима, грађани Србије доносе“, по ком се Србија ставила у подређени положај у односу на посредника из ЕУ, Кетрин Ештон, и лице под потерницом, чиме су као представници државних органа, поступали супротно Уставу Србије и нису заступали и штитили државне интересе Србије на КиМ, у свим унутрашњим и спољним политичким односима јер су прихватили чињеницу да лице са потернице може заступати интерес самопроглашене државе Косово, на територији Косова и Метохије, по ком основу постоје основи сумње да су лица Александар Вучић и Ивица Дачић, извршили кривично дело Угрожавања независности, члан 305 Кривичног законика, тако што су на противустан начин довели Србију у положај потчињености или зависности према другој држави, ЕУ и непризнатој држави Косово.

Наведеним усвојеним и потписаним Бриселским споразумом од 1. до 15. тачке у свом садржају, Србија се одрекла своје државности над Косовом и Метохијом, прихватајући све наведене тачке споразума, као обавезујуће за обе стране, чиме је друга страна стекла противуставно право за поступање на целој територији Косова и Метохије, усаглашавање ставова са Србијом и обавезом да ниједна страна неће блокирати, или подстицати друге да блокирају напредак друге стране на њеном путу ка ЕУ, што је израз нејединства Србије на целој својој територији. Свим касније донетим споразумима, плановима и другим актима, који се налазе на интернет страни Канцеларије за Косово и Метохију Владе Републике Србије, I Први споразум о принципима који регулишу нормализацију односа Београда и Приштине, II Технички споразуми и III Остало <https://www.kim.gov.rs/pregovaracki-proces.php> Србија се одрицала свог Уставом утврђеног територијалног интегритета, суверенитета и примене уставних и законских овлашћења на целој територији Србије у Уставним и законом утврђеним границама.

Постоје основи сумње да је лице Александар Вучић, противно својим уставним и законским овлашћењима, као лице на функцији Председника Републике Србије, у циљу опстанка на власти, остваривања личне имовинске и политичке користи, спровођења активности своје већ организоване криминалне групе за вршење кривичних дела противуставне делатности и ради вршења других кривичних дела, дана 04.09.2020. године, потписало Договор о економској нормализацији са представником непризнате државе Косово, на територији Косова и Метохије, које је у уставном оквиру Републике Србије, уз посредовање председника САД, а по ком се од 1. до 16 тачке споразума, <https://www.kim.gov.rs/pregovaracki-proces.php> Србија доводи у подређени положај са угроженом независношћу, чиме је Србија на противуставан начин доведена у положај потчињености и зависности према САД и непризнатом Косову, чиме су остварена бића кривичног дела из члана 305, Угрожавање независности, из члана 313, Диверзија и члана 314, Саботажа, Кривичног законика, са којима се на прикривен, подмукао или други сличан начин у прекорачењу вршења своје службене дужности, проузроковала штета која прелази износ од милион и петсто хиљада динара за државни орган у ком ради или за други државни орган.

Постоје основи сумње да је лице Александар Вучић, противно својим уставним и законским овлашћењима, као лице на функцији Председника Републике Србије, усмено прихватило и са истим се сагласило, Споразум о путу ка нормализацији односа између непризнате државе Косова и Србије, дана 27.02.2023. године, са једне стране и премијером Косова, Албином Куртијем, са друге стране, у вези са чијом имплементацијом је дана 18.03.2023. године, усаглашен Имплементациони анекс са састанка у Охриду, <https://www.kim.gov.rs/pregovaracki-proces.php>, а по којим актима се Србија доводи у подређени положај и поставља према непризнатој држави Косово, као према суседној држави, са којом се обавезује о заједничком и несметаном уласку у ЕУ, чиме се Србија довела у подређени положај у односу на ЕУ и непризнату државу Косово, чиме су остварена бића кривичног дела из члана 305, Угрожавање независности, из члана 313, Диверзија и члана 314, Саботажа, Кривичног законика, са којима се на прикривен, подмукао или други сличан начин у прекорачењу вршења своје службене дужности, проузроковала штета која прелази износ од милион и петсто хиљада динара за државни орган у ком ради или за други државни орган.

У контексту постојања основане сумње, Удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346, став 3, Кривичног законика, постоје основи сумње да је да је лице Александар Вучић, са својим сарадницима у Влади Србије, извршило наведено дело, тако што је за време обављања функције Председника Владе Србије, у периоду од 27.04.2014. до 31.05.2017. године, директно или индиректно, вршило проналажење, анимирање, придобијање и повезивање више лица, на већем простору или у ширем обиму на бази злочиначког плана за вршење одређених кривичних дела, у чију сврху је организовано и формирано више криминалних група, које су имале функцију да кроз организацију навијачких група или Српске листе на Косову и Метохији, формирају и организују криминалну групу за вршење најтежих кривичних дела.

У ту сврху, постоје основи сумње да је на подручју ужег дела Србије, формирана организована криминална група под вођством Вељка Беливука, који је тако организовану групу ставио под ингеренцију лицу Александру Вучић, што се јасно може закључити из изјава похапшених лица и вође групе лично, у поступцима за извршена кривична дела која им се стављају на терет, при чему су пред судским органима изјавили да су учествовали у акцији бесправног рушења објеката у Београду, улица Херцеговачка, дана 26.04.2016. године, којом приликом је због задобијених повреда, везивања и узнемирености, дана, 24.05.2016. године, преминуо чувар у објекту Искра, Слободан Танасковић, који се успео одвезати и више пута телефоном позивао дежурну службу полицијске Управе за град Београд, која по усменом налогу начелника полицијске Управе, није смела упутити ни једну полицијску патролу на лице места и на ком није било интервенције полиције, све док сви објекти нису бесправно порушени.

Једина особа која је проглашена „одговорном“ јесте полицајац Горан Стаменковић, који је те ноћи био шеф смене дежурне службе београдске полиције. Он је признао кривицу пред Вишим судом у Београду и осуђен је условно због несавесног рада те ноћи, јер није реаговао на пријаве грађана и није послао полицајце да зауставе бесправно рушење. У касније јавно датим изјавама, именовано лице је у контексту свог признања дела, давало изјаве о постигнутом договору са високим функционерима Министарства унутрашњих послова, да исто призна како би за узврат добило легализацију бесправно подигнутог стамбеног објекта на територији општине Звездара. У вези наведеног, остала је одговорност на надлежном тужилаштву, што није утврдило и покренуло поступке против лица, које је издало усмену наредбу да се без обзира на позиве грађана, не упућује ни једна патрола полиције на интервенције у близини улице Херцеговачке, као и у односу на лица која су имала усмени договор са одговорним Гораном Стаменковићем. У вези наведеног случаја, лице Александар Вучић, као и више државних и партијских функционера, јавно су давали изјаве са којима су на подмукао, непристојан и неодговоран начин исмевали цео случај у циљу прикривања стварних налогодаваца и извршиоца, уз истовремено ниподаштавање живота и материјалне штете свих правних и физичких лица који су у наведеном случају били оштећени за живот или материјално.

У контексту конкретног догађаја, као и свих каснијих дешавања, јасно се може доћи до основа сумње да је лице Александар Вучић, злоупотребило своју функцију председника Владе Србије, са које је као организатор и вођа криминалне организоване групе, извршио бесправно рушење објеката, како би се простор очистио за градњу по крајње сумњивом пројекту Београда на води, у вези са чим није реаговао ни један надлежни тужилачки орган, а у вези са чим постоје основи сумње да је град Београд остао оштећен за

неутврђене милионске износе надокнаде по основу плаћања за градско грађевинско земљиште, да је железнички саобраћај за терет опасних материја, против законито усмерен на тунел испод Београда, а да није пре тога урађена безбедна траса железнице за транспорт опасних материја, чиме се до дана данашњег доводи у опасност живот великог број грађана и стварање огромне материјалне штете, услед могуће акцидентне ситуације, експлозије или запаљења опасних материја у тунелском простору од Панчевачког моста – Вуковог споменика – Кошутњака.

У вези са наведеном организованом криминалном групом, постоје основи сумње на основу изјава чланова те групе, против којих се воде истражни и кривични поступци пред судским и тужилачким органима Србије, да је лице Александар Вучић, означен као лице одговорно за регрутовање, организовање и директно или индиректно вођење групе, која је осумњичена за извршење најтежих кривичних дела која су до сада почињена на територији Србије, а у којима је коришћено комадање и млевење људског тела, о чему је именовано лице јавно, без трунке гађења и са глумом беса, преко масовних медија износило детаље и згражавало грађане Србије, са основом сумње да је тиме имало намеру да сва злодела те групе, гурне што даље од себе, у периоду када се сам осетио угроженим од њихових активности и претњи, што је подмукао и свиреп начин по ком се то лице обрачунава са оним лицима које је завело, увело у криминал, подстрекавало на вршење кривичних дела, а на крају злоупотребом своје функције и утицајем на тужилачке, судске, друге државне органе и појединце, као и на медије под својом ингеренцијом, означило као криминалце високог ранга.

Постоје основи сумње да је лице Александар Вучић, извршило дело Удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346, став 3, Кривичног законика, да је организовало другу криминалну групу под називом Српска листа, а које је своје активности у почетку имала на територији КиМ, као политичка организација у заштити интереса грађана КиМ, који су српске припадности. Преко наведене политичко-криминалне групе, за коју је као вођа означено лице Милан Радојчић, постоје основи сумње да је лице Александар Вучић, злоупотребом своје функције председника Владе Србије, а касније и функцијом председника Републике Србије, на свиреп, подмукао и неодговоран начин, инструкисало лице Радојчић Милана, да у наводном интересу Србије и грађана српске припадности, физички и на сваки други начин одстриани све друге појединце и организације српског предзнака на КиМ, како би неометано могао да остварује унапред договорени пристанак на давање признања и прихватања Косова као државе на територији Србије, што се јасно да закључити из случаја у првом делу пријаве. Постоје основи сумње, да је у том контексту извршена физичка ликвидација и убиство лидера Срба на КиМ, Оливера Ивановић, у вези са чим истрага није одмакла од самог почетка, а који је могао сметати остваривању интереса и злоупотреба положаја лица, Александра Вучић, чије касније активности на случају решавања питања КиМ у Српском и међународном оквиру, дају озбиљне основе сумње у то ко је могао бити налогодавац, а ко организатор наведеног убиства.

Узимајући у обзир чињеницу да је преко наведене криминалне групе, даван легитимитет и легалитет државним органима непризнате државе Косово, кроз институције Скупштине и Владе Косова, постоје основи сумње у извршење кривичних дела Удруживање ради противуставне делатности из члана 319 став 1, Кривичног законика, као и кривично дело Удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346, став 1,

Кривичног законика. У вези наведене криминалне групе и њеног лидера, постоје основи сумње, да је у сарадњи и претходним договорима са лицем Александром Вучић, припремана, организована и изведена оружана акција те групе на подручју села Бањска, у дане 23. и 24.09.2023. године, када је након вештачки изазваних протеста грађана српске припадности на КиМ, а након сугестије лица Александра Вучића, са функције Председника Србије, да Срби не учествују на изборима за општинске органе у општинама где су Срби већински народ, због чега је власт преузела мањина изашлих Албанаца са својим представницима, у садејству и померањем оружаних јединица Војске Србије, према административној линији са КиМ, започео краћи оружани сукоб са припадницима косовских снага безбедности при чему су живот изгубила три припадника српског народа, док је остало српско становништво препуштено на милост и немилост шиштарским оружаним снагама. У тим данима, регистровано је јавно изношење информације од стране лица Александар Вучић, да је до касних часова радио у сарадњи са припадницима КФОР и УНМИК, на извлачењу појединаца из састава те оружане групе, што се касније јасно видело да се радило о Милану Радојчић, ком је лице Александар Вучић, са функције председника Републике Србије, дало правну и физичку заштиту, а са истим наставило даљу пословну сарадњу кроз давање високо профитабилних државних пројеката на изградњи крајње коруптивних и профитабилних послова. Постоје основи сумње да лице Александар Вучић, злоупотребом своје функције, утицаја на тужилачке, судске и међународне органе, ставља у улогу заштитника лица Милана Радојчић, плашећи се да исти не постане заштићени сведок у свим случајевима који се могу ставити на терет њему, као инспиратору, организатору, вођи и кориснику свих бесправно стечених материјалних и финансијских користи, које су створене или се стварају преко те организоване криминалне групе, за коју у одређеном тренутку, постоје основи сумње да ће бити цела физички ликвидирана, као незгодни сведоци и саучесници у делима и злоделима, са којима се у везу може довести лице Александар Вучић, уз нанету и nanoшење несагледиве штете по државу Србију и њене грађане.

У контексту наведене криминалне групе и лица Александар Вучић, на функцији председника Републике Србије, постоје основи сумње да је од истог без Уставног и законског утемељења, дат предлог да се у Народној скупштини Србије, донесе закон о организацији и надлежности правосудних органа у процесуирању кривичних дела извршених на територији Косова и закон о проглашењу Аутономне Покрајине Косово и Метохија за подручје посебне социјалне заштите, што је супротно Уставу Републике Србије, с обзиром на чињеницу да се у складу са Уставом, КиМ налази у саставу Србије и да се у складу са тим на њему требају примењивати сви закони Србије, због чега су наведена два предлога сувишна, а основано се сумња да су усмерена на прање пара и исисавање истих из буџета Србије, по основу плаћања грађанима на КиМ, што није предмет никакве буџетске или било које друге контроле и оставља веома широк простор за извлачење новца из буџета Србије, као што се то чини деценијама уназад, а служи за финансирање сумњивих пројеката и неосновано богаћење више увезаних лица, што се да утврдити детаљним и систематским радом тужилачких, финансијских и других органа државе. Узимајући у обзир наведене чињеницу да постоје основи сумње да је у Србији извршен Насилни напад на уставно уређење, члан 308, Кривичног законика, у вези са којим делом постоје основи сумње да је лице Александар Вучић, на функцији председника Србије, промено уставно уређење Србије, чиме је злоупотребом своје

позиције, утицаја на друге државне органе и појединце у Србији, сву власт присвојио себи, излазећи из уставних и законских оквира своје надлежности и овлашћења, по ком основу су сви носиоци функција у другим државним органима у Србији, постали његови слепи послушници и извршиоци његових замисли, идеја, предлога, сугестија и налога.

У урушеном и приватизованом систему законодавне, судске и извршне власти у Србији, постоје основи сумње да је лице Александар Вучић, на функцији председника Србије, у сарадњи и по његовом наговору Апе Брибабић, као лица на функцији председника Владе Србије, знали или били дужни да знају да се дана 27.12.2017. године, око 19.30 часова, у Шимановцима, улица Крњешевачка, испред броја 2, код поште и пекаре, на обележеном пешачком прелазу, десила саобраћајна незгода у којој су живот изгубила два пешака, ромске припадности и то Јовановић Желко, од оца Перице и мајке Живке, као и Јовановић Миле од оца Анђелка и мајке Владице. На основу изјава сведока, евентуално још постојећих снимака видео записа камере која се налазила на пекари, настрадали младићи били су жртва бахате вожње возила РАВ 4, којим је управљао, по основу сумње, старији син претходног председника Републике Србије, Радомир Николић, који је по удесу ушао у пекару, хватао се за главу, а онда је по њега дошао активиста њихове странке из Шимановаца, након чега никада није виђен или довођен у везу са наведеним случајем. На основу наведеног постоје основи сумње да је лице на функцији Председника Србије и председника Владе Србије, у то време, извршили кривично дело помоћ учиниоцу после извршеног кривичног дела из члана 333 став 1, тачка 2.

Постоје основи сумње да су под сличним околностима и услед непостојања одговорности према функцијама и дужностима које обављају у државним органима, лице Александар Вучић и други државни службеници, сакрили или уништили материјалне доказе у вези тешког дела у саобраћају и страдању једног лица на наплатној рампи Бољевци, када су под неразјашњеним околностима нестала два минута снимка са надзорних камера на наплатној рампи, на којима се недвосмислено могло утврдити, које је лице управљало возилом које је изазвало незгоду и убиство једног лица, а за која је лице Александар Вучић, јавно тврдило да је исте гледало и да ће сугерисати надлежним органима да исти буду дати тужилаштву, које исте није добило, нити је инсистирало на његовој одговорности због прикривања.

Под сличним околностима, постоје основи сумње у лице Александар Вучић, да је имало знање или учешће у убиству или нестанку, Владимира Цвијана, чија је смрт или нестанак, без основа скривани три године од његове породице, јавности и познаника, а након случајног откривања тајне споменика на гробљу Лешће, на ком се налазило само име Владимир, испоставило се да су државни органи пронашли тело код Ада Хује, да је рађена обдукција под сумњивим и још довољно истраженим околностима и налазима, да је тело спаљено без знања породице, као и још много других нерасветљених околности, јасно указује на чињеницу да је неко из државних структура власти, под утицајем лица Александар Вучић, прикривао наведени догађај као и све у вези њега, што оставља тешке основе сумње да исти догађај има тесну везу са НН лицем или више њих из државних органа власти.

У контексту конкретних кривичних дела, не треба заборавити ни умањити догађај који се десио 01.11.2024. године, када је дошло до пада надстрешнице у Новом Саду, због чега је живот изгубило петнаест лица, претежно младалачког узраста. Јасно је да се

несреће дешавају али остаје нејасноћа и основ сумње у лице Александра Вучић, на функцији председника Републике Србије, као и других наведених и ненаведених лица у пријави, који су супротно одговорности коју имају у Србији, од првог сазнања за несрећу, кренули да обмањују и лажу грађане Србије са причом преко јавних средстава информисања, да се поред реконструисане железничке станице, није реконструисала њена надстрешница, што се веома брзо испоставило као нетачно уз јавно изношење чињеница и доказа, од стране часних и одговорних појединаца, који су учествовали на реконструкцији надстрешнице, да је иста била обухваћена пројектом реконструкције, да је иста рађена убрзано, не по пројекту и уз аномалије које су довеле до њеног урушавања и убиства петнаест људи.

Узимајући све напред наведено у обзир, Церски Покрет Србије, као одговорно удружење појединаца, грађана Србије, дана 01.11.2024. године, доставило је на писарнице Председништва Србије, Владе Србије и Народне скупштине Србије, захтеве за оставке Председника Србије, председника Владе и Народне скупштине Србије, са образложењем за дела која им се могу ставити на терет и рок за подношење оставки до 30.11.2024. године. У захтевима је наведено да се у случају не подношења оставки, заказује и пријављује мирна револуција грађана Србије, за 7.12.2024. године, у 12.00 часова, на коју се позивају грађани да својим присуством обезбеде грађанско хапшење лица на наведеним функцијама, јер ће бити остварени уставни и законски основи сваком грађанину да изврши грађанско хапшење тих лица. У складу са Уставом Србије, дато је право на слободу и безбедност, члан 27, којим је лишење слободе допуштено само из разлога и у поступку који су предвиђени законом. У складу са ЗКП Србије, хапшење при извршењу кривичног дела, члан 292, којим свако може ухапсити лице затечено при извршењу кривичног дела за које се гони по службеној дужности. Грађани су у обавези да ухапшено лице одмах предају јавном тужиоцу или полицији, а ако то није могуће, морају се одмах обавестити један од тих органа који ће поступити у складу са одредбама кривичног законика (члан. 291. и 293.) При вршењу грађанског хапшења, грађани ће имати исте обавезе које има полиција у погледу поштовања права ухапшеног.

Дана 18.11.2024. године, у вези са наведеним захтевима и делима за која постоје основи сумње да су извршила лица чије се оставке траже, достављени су писани дописи министру Министарства унутрашњих послова и директору Безбедносно – Информативне агенције, са захтевом за законито поступање. Наведене дописе можете наћи на нашем сајту и линковима: <https://cerskipokret.com/aktuelno/dopis-mup/> и <https://cerskipokret.com/aktuelno/dopis-bia/>

С обзиром да се овде именована лица, као и друга неименована, а увезана лица, по основима сумње као извршиоци тешких кривичних дела, предвиђених Кривичним закоником, сматрају организаторима или члановима група или организованих група, која су учинила кривично дело Удруживање ради противуставне делатности из члана 319 став 1, Кривичног законика, као и кривично дело Удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346, став 1, Кривичног законика,

чиме су другооптужени и остала лица учинила кривично дело Удруживање ради противуставне делатности из члана 319 став 2, Кривичног законика, као и кривично дело Удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346, став 3, Кривичног законика,

или неко друго кривично дело за које се кривично дело предузима по службеној дужности од стране надлежног јавног тужиоца,

подносилац кривичне пријаве предлаже да, с обзиром на то да се ради о кривичним делима које се гоне по службеној дужности, да тужилаштво као месно надлежно, против окривљеног Александар Вучић и други, подигне оптужни акт због кривичног дела Удруживање ради противуставне делатности из члана 319 став 1, Кривичног законика, као и кривично дело Удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346, став 1, Кривичног законика,

чиме су другооптужени и остала лица учинила кривично дело Удруживање ради противуставне делатности из члана 319 став 2, Кривичног законика, као и кривично дело Удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346, став 3, Кривичног законика, да се у судском поступку саслушају сведоци и евентуални заштићени сведоци, као и да се изведу, по потреби, други докази, те да окривљени буде оглашени кривим и осуђени у складу са законом.

У случају неодговорног понашања надлежног тужилаштва и тужиоца, оставља се могућност свим наведеним лицима по основу сумње да су извршиоци тешких кривичних дела, да изврше јачи и безобзирнији притисак на све државне органе, грађане и друге институције, у циљу избегавања одговорности, доводећи узаврелу ситуацију у држави и друштву, до граница грађанског рата и нужности преузимања улоге и надлежности државних органа од стране грађана, којима је као уставом утврђеним суверенима над Србијом, одузета сувереност, а уставом утврђени систем власти насилно урушен од стране лица Александра Вучић, за ког постоје основи сумње, да је са функције председника Републике Србије, насилно узурпирао уставом утврђени поредак власти и сву власт присвојио себи, својим интересима и интересима других лица са којима или за која противуставно и противзаконито поступа.

Неопходне прилоге овој пријави, можете потражити на наведеним линковима, као и на линку на сајт Церког Покрета Србије <https://cerskipokret.com/aktuelno/> у наведеним, а недовољно истраженим случајевима или по основу прикупљања информација од грађана и надлежних државних органа, који су својим чињењем или нечињењем допринели да се у Србији успостави, формира и функционише мафијашки систем власти и организоване криминалне групе за вршење кривичних дела, под покровитељством, инспирацијом и заштитом од стране десетина државних службеника и органа којима руководе или у којима раде.

У Београду

21.11.2024. године

подносилац пријаве

Церски Покрет Србије

Слободан Пајић

